

terne undertiden laa og dreve 2—3 Aar hos Universitetskvæstoren. Det var vist saaledes, der blev sagt, i hvert Fald er det blevet refereret saaledes for mig. Jeg skal i den Anledning gøre opmærksom paa, at efter de Oplysninger, jeg har faaet, forholder det sig saa, at der ikke længere gives Fæstegaarde under Sorø Gods, da alt Fæstegods er solgt. Derimod kan der blive Tale om Salg af Arvefæstegaarde, og der kan i den Anledning blive Forhandling med Universitetskvæstoren. Naar det har været Tilfældet, har det som Regel været 2—3 Dage og ikke 2—3 Aar, inden det blev ordnet. Jeg tror altsaa, at det er uberettiget, naar man klager over, at disse Sager ere trukne saa længe ud. — Dernæst skulde jeg over for det ærede Medlem for Slagelse gøre opmærksom paa, at jeg i Gaar begik en lille Fejl, naar jeg sagde, at der, saa vidt jeg vidste, kun var to Skoler, hvor der var blevet holdt Borgerskoleeksamen. Det var urigtigt, thi der er kun en, og denne ene Skole er ikke Realskole. Men naar den ærede Taler antydede, at Realskolerne altsaa havde den Udvej at holde Borgerskoleeksamen ved 14 Aars Alderen, er der ganske vist een Realskole — og det er maaske derfra den ærede Taler kender det — nemlig Realskolen i Slagelse, hvor man i sin Tid har paatænkt at faa den indført, men det har aldrig fundet Sted, der har aldrig været nogen Borgerskoleeksamen. Det var altsaa et Forhold, som jeg mente burde undersøges. Det udtalte jeg mig nærmere over forleden Dag, men jeg tror rigtignok, at naar jeg udtalte dette, var det nærmest eksempelvis. Jeg er nemlig ganske enig med den ærede Ordfører i hans Bemærkning om, at der er andre Forhold, som kunne undersøges, f. Eks. Spørgsmaalet om Fællesundervisningen. Naar derimod den ærede Ordfører udtalte den Mening, at det jo kunde lade sig gøre at forbinde Realskolen og den lærde Skole saaledes, at den lærde Skoleundervisning kun omfattede to Klasser, 5te og 6te, maa jeg sige, at jeg tror, det er umuligt. Jeg tror, at der maa mere til som Supplement til Realskoleundervisningen, inden de paagældende kunne blive Studenter. Det er imidlertid en Sag, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Realskolerne skal jeg i øvrigt udtale, at jeg troede at have sagt — ellers skal jeg udtale det nu —, at det ingenlunde er min Mening, at Løsningen skulde op sættes ad calendas græcas, i særdeles lang Tid. Det er min Tanke, at hvad enten

Skoleloven bliver gennemført i Aar eller ikke, skål det Spørgsmaal tages for, og der skal gøres, hvad der kan gøres, for at man kan komme til en forandret Fordeling af Tilskuddene paa næste Finanslov. Et enkelt Medlem udtalte Ønsket om, at hvis Skoleloven gik igennem, skulde de 27,000 Kr. anvendes straks til Understøttelse af de Skoler, som trængte mest. Ja, det vilde være meget ønskeligt, hvis det lod sig gøre, men selv om Skoleloven gaar igennem, blive de 27,000 Kr. ikke disponible straks, de ville først være til Raadighed naar Skoleloven virkelig kommer til Udførelse, og det kan selvfølgelig ikke ske i samme Øjeblik, som den er vedtagen. Saa tror jeg ikke, der er mere at omtale med Hensyn til Realskolen.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger angaaende det meget omdebatterede Spørgsmaal om at give Kirkefondens Bestyrelse Indstillingsret ved Besættelsen af de Præsteembeder, som de have med at gøre. Om dette Spørgsmaal tror jeg, at det ærede Medlem for Odense Amt (H. Holm) udtalte sig aldeles korrekt, naar han sagde, at om selve Sagen var der egentlig ikke nogen Uenighed, det Spørgsmaal, det drejer sig om, er, hvorvidt der skal gives Kirkefondens Bestyrelse en formel, en juridisk Ret. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at det slet ikke er noget nyt, at en saadan Komite faar Lov til at udtale sig. Der er en Komite, som nu har bestaaet i 32 Aar, nemlig Foreningen til Evangeliets Forkyndelse for Søfolk i fremmede Havne. Den har ingen formel Ret til at indstille til Præsteembeder, men saa længe Foreningen har bestaaet, har det været Skik, at Ministeriet udbad sig Meddelelse om, hvem man ønskede at faa til den Stilling, og saa er den udpegede Mand bleven antaget af Ministeriet. Der er et Par enkelte Embeder, hvor hele Lønnen udredes af private Stiftelser, og hvor det samme er Regel. Det kunde jo tænkes, at der blev gjort saa urimeligt et Forslag, at man ikke mente at kunne indstille det til Kongen, men det er aldrig sket. Den københavnske Kirkefond har altid faaet den Mand, den ønskede, og jeg maa sige, jeg kan ikke tænke mig andet, end at det vil blive ved at være saadan, saa længe Kirkefonden bestaar, som den bestaar nu. Det maa erindres, at ved Besættelsen af Præsteembeder er Forholdet dette, at vedkommende Biskop anbefaler altid de enkelte Ansøgninger. Her i Kjøbenhavn er det nu Sjællands Biskop, som er Formand for Kirkefonden,